

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี

A Study of Factors Influencing Existence Shadow Plays in Suphanburi Provinces

ธารารัตน์ รุ่งโณทัยกุล¹ เทพิกา รอดสการ²

Tarat Runganothaikun, Tepika Rodsakarn

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นคณะหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยกำหนดคุณสมบัติที่ว่าเป็นคณะหนังตะลุงที่อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ก่อตั้งคณะหรือเจ้าของคณะหนังตะลุงต้องเป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรีโดยกำเนิด มีถิ่นฐานอาศัยอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี และมีความชำนาญในการแสดงหนังตะลุง จำนวน 5 คณะ ได้แก่ หนังตะลุงคณะเสงี่ยมศิลป์สุพรรณบุรี หนังตะลุงคณะเจริญแสงศิลป์สุพรรณบุรี หนังตะลุงคณะน้องแก้วศิลป์สุพรรณบุรี หนังตะลุงคณะกนิศศิลป์สุพรรณบุรี และหนังตะลุงคณะเพชรดาวน้อยสุพรรณบุรี การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นนำแนวคิดทฤษฎีทฤษฎีโครงสร้าง – หน้าที่มาจัดเรียงประเด็นจากความเหมือนหรือความต่างในแต่ละหัวข้อจนได้ข้อสรุปถึงปัจจัยการดำรงอยู่ โดยวิเคราะห์เชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีล้วนมาจากวิถีชีวิตทางสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวัฒนธรรม ประเพณี ความเป็นอยู่และการใช้ชีวิตของผู้คนในสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคมสู่ความทันสมัยคล้ายกับสังคมเมือง รับความทันสมัยจากตะวันตกเข้ามาไม่ว่าจะเป็นการค้า ตลาด การบริโภค อุปโภค และเทคโนโลยีการสื่อสาร ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม โดยสภาพสังคมหรือยุคสมัยจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรผู้คนจังหวัดสุพรรณบุรียังคงรักษาวัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ไว้คงเดิมภายใต้บริบทสังคมที่มีความเป็นสมัยใหม่ มีการพัฒนารูปแบบการแสดงหนังตะลุงควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมหนังตะลุงรวมทั้งศิลปวัฒนธรรมของสุพรรณบุรีที่ความเป็นเอกลักษณ์เป็นตัวตนของหนังตะลุงสุพรรณบุรี

คำสำคัญ (Keywords) : การดำรงอยู่; หนังตะลุง; สุพรรณบุรี

Received: 2023-04-27 Revised: 2023-07-12 Accepted: 2023-07-17

¹ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทยและเอเชีย คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, Doctor of Education in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Kasetsart University. Corresponding Author e-mail: momaytararat1234@gmail.com

² คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

Abstract

The purpose of this research paper is to study the factors affecting the existence of leather in Suphan Buri province. The population used in this research was the Shadow Play Faculty in Suphan Buri province and selected a specific sample group by defining the qualifications that it must be a Shadow Play Faculty located in Suphan Buri Province. The founder or owner of the Shadow Play Troupe must be a person from Suphan Buri province by birth, living in Suphan Buri province and have expertise in performing Shadow Play. Shadow Play Faculty of Charoensangsilp Suphan Buri Suphanburi Art Faculty Shadow Play and Suphanburi Petch Dao Noi Shadow Play Data analysis is the introduction of theoretical concepts, structural theories – functions to arrange issues from similarities or differences in each topic until the conclusion of existence factors. By qualitative analysis. The results of the research showed that the factors affecting the existence of the movie Jalung in Suphan Buri province are all from social lifestyle. Whether it's about culture. Traditions, living and living of people in society Social transition to modernization is similar to urban society. Get modernization from the West in. By how the social conditions or times will change, the people of Suphan Buri province still maintain the same culture and traditions under the modern social context. The Shadow Play performance style has been developed in parallel with the conservation of Shadow Play culture as well as the art and culture of Suphan Buri where the uniqueness is the identity of Suphanburi Shadow Play.

Keywords: Existence; Shadow Plays in Suphanburi Provinces

บทนำ (Introduction)

วัฒนธรรม เป็นวิถีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คนในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจและยอมรับข้อปฏิบัติร่วมกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคมนั้น ๆ ราชบัณฑิตยสถาน (2556) พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายว่า วัฒนธรรม หมายถึง พฤติกรรมและสิ่งที่คนในหมู่ผลิตสร้างขึ้นด้วยการเรียนรู้จากกันและกัน และร่วมใช้ในหมู่ของตน ทั้งนี้การแสดงศิลปะทางดนตรีนาฏศิลป์ก็ถือเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่มี

เอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละสังคม ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่ถ่ายทอดออกมา สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่และค่านิยมของคนในสังคมนั้น

การแสดงหนังตะลุง เป็นการแสดงพื้นบ้านของภาคใต้ที่มีความเป็นมาและมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นภาคใต้มายาวนาน สะท้อนภาพให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี รวมถึงการถ่ายทอดความคิด ค่านิยมทางวัฒนธรรม ศิลปะและภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ สารานุกรมเสรี (2557) ให้ความหมายของหนังตะลุง คือ ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่นอย่างหนึ่งของภาคใต้ เป็นการเล่าเรื่องราวที่ผู้กร้อยเป็นนิยาย ดำเนินเรื่องด้วยบทร่าย กรองที่ซับซ้อนเป็นสำเนียงท้องถิ่น หรือที่เรียกกันว่าการ “ว่าบท” มีบทสนทนาแทรกเป็นระยะ และใช้การแสดงเงาบนจอผ้าเป็นสิ่งดึงดูดสายตาของผู้ชม ซึ่งการว่าบท การสนทนา และการแสดงเงานี้ นายหนังตะลุงเป็นคนแสดงเองทั้งหมด เป็นการแสดงที่มีลีลาลักษณะการเล่นและดนตรีที่มีท่วงทำนองที่แปลกไปจากการแสดงอื่น ๆ มีการผสมผสานศิลปะพื้นบ้านหลายแขนง ตั้งแต่การสร้างรูปแบบของตัวหนัง บทพากย์ บทเจรจา ดนตรี และศิลปะในการขีด สิ่งเหล่านี้ได้หล่อหลอมขึ้นมาจากขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมท้องถิ่น นำเสนอออกมาในรูปแบบการแสดงที่ให้ความบันเทิงเมื่อกาลเวลาผ่านไปการแสดงหนังตะลุงได้มีการปรับเปลี่ยนไปตามสภาพสังคมและวิถีชีวิตของผู้คนที่เปลี่ยนไป รูปแบบของการแสดงหนังตะลุงจึงมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของผู้คนตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไปมากขึ้น และเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงโดยไม่สูญเสียอัตลักษณ์ของตัวเอง นับว่าเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาของการแสดงหนังตะลุง อีกทั้งยังเป็นสื่อสาธารณะที่จะสร้างสรรค์การแสดงรูปแบบต่าง ๆ ที่ผู้แสดงหนังตะลุงถ่ายทอดและสะท้อนให้เห็นถึงวิถีการดำรงชีวิต ซึ่งถูกกำหนดขึ้นในลักษณะต่าง ๆ ตามกระแสนิยมของผู้ชม ผู้แสดงจึงมีการเรียนรู้และนำสิ่งที่ได้มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในปัจจุบันพบว่ารูปแบบการแสดงและดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุงได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม มีการปรับเปลี่ยนในเรื่องขององค์ประกอบการแสดงหนังตะลุงไปจากเดิมในด้านต่าง ๆ เช่น ตัวหนังตะลุง บทที่ใช้แสดง บทร้อง เวที เพลงที่บรรเลงประกอบการแสดง ตลอดจนการใช้เครื่องดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุง ดังที่ศุภวัฒน์ ทองแก้ว (2551) ได้ศึกษาดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุงมีการนำเครื่องดนตรีอื่น ๆ นอกเหนือจากเครื่องดนตรีแบบเดิมมาประสมวงด้วย โดยเครื่องดนตรีที่นิยมนำมาประสมวงเพิ่มเติม ได้แก่ ซอด้วง ซออู้ ขลุ่ย กลองทอมบ้า กลองชุด ไวโอลิน ทรัมเป็ต แซกโซโฟน กีตาร์และคีย์บอร์ด ส่วนบทเพลงที่นำมาบรรเลงนั้นมี 2 ลักษณะ คือ เพลงที่นำมาจากเพลงไทยเดิมและเพลงที่นำมาเพลงลูกทุ่ง แต่ไม่ว่าบริบทสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร คนในชุมชนก็จะมีการเรียนรู้เพื่อที่จะดำรงอยู่ในสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้ การเรียนรู้ของผู้แสดงหนังตะลุงในสภาพการณ์ที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายตามความต้องการของสังคม ทั้งเทคนิคที่ใช้ในการแสดง วัสดุอุปกรณ์ และกิจกรรมการแสดงหนังตะลุง

ต่อมาการแสดงหนังตะลุงได้มีการแพร่กระจายไปยังจังหวัดอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากจังหวัดทางภาคใต้ จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าพบว่าภาคกลางก็มีการแสดงหนังตะลุงเช่นเดียวกับภาคใต้ หนึ่งในนั้นคือจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นจังหวัดที่มีความโดดเด่นในเรื่องเพลงพื้นบ้านที่หลากหลาย อาทิ

เพลงฉ่อย เพลงอีแซว หรือเพลงร่วมสมัยอื่น ๆ และการแสดงมหรสพต่าง ๆ การแสดงหนังตะลุงถือเป็นหนึ่งในมหรสพที่เป็นที่นิยมของคนจังหวัดสุพรรณบุรี ไม่ว่าจะเป็นงานบวช งานแต่งงาน งานบุญ งานศพ งานแก้บน ล้วนแต่มีการนำหนังตะลุงมาเป็นแสดงประกอบพิธีในงาน ทั้งงานมงคลและงานอวมงคล ซึ่งคณะหนังตะลุงที่อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่ได้มีเพียงคณะเดียว โดยมีมากกว่า 7 คณะขึ้นไป และคณะหนังตะลุงเหล่านี้ก็มีการแสดงอย่างต่อเนื่อง โดยรูปแบบการแสดงของแต่ละคณะจะมีความคล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นฉาก แสง สี มีความน่าสนใจ ประดับไปด้วยสีสันที่หลากหลาย การแสดงมีการผสมผสานระหว่างการแสดงหนังตะลุงกับวงลูกทุ่งให้มีความทันสมัยเพื่อให้เข้ากับค่านิยมของคนในสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าหนังตะลุงในจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นการแสดงที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ดนตรีมีลักษณะคล้ายกับวงดนตรีสตริงหรือวงลูกทุ่งเข้ามาบรรเลงร่วมกับวงดนตรีแบบดั้งเดิมของหนังตะลุง มีการขับร้องเพลงลูกทุ่งและเพลงตลกแทรกระหว่างการแสดง เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้ชม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิวัฒนาการทางดนตรีและการแสดงหนังตะลุงที่เป็นรูปแบบดนตรีดั้งเดิมและรูปแบบดนตรีที่ปรากฏในปัจจุบัน เพื่อรวบรวมองค์ความรู้และวิเคราะห์เกี่ยวกับดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุง และปัจจัยที่ทำให้หนังตะลุงยังคงดำรงอยู่ได้ในจังหวัดสุพรรณบุรี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ที่มีลักษณะการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาวิวัฒนาการและสภาพปัจจุบันทางดนตรีของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี และปัจจัยที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงในจังหวัดสุพรรณบุรี ว่ารูปแบบการแสดงและวงดนตรีหนังตะลุงในอดีตกับปัจจุบันเป็นอย่างไร มีวิถีทางและวิธีการอย่างไรที่สามารถทำให้คณะหนังตะลุงดำเนินการและดำรงอยู่ได้เป็นระยะเวลานานจนถึงปัจจุบัน ผู้วิจัยได้ศึกษาตามขั้นตอนกระบวนการทางมานุษยวิทยาโดยนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์ซึ่งได้นำทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ (Structural-Functionalism Theory) ของทาลคอตต์ พาร์สันส์ (Talcott Parsons's) เพื่อสมารถที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นคณะหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยกำหนดขอบเขตทางการศึกษา และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 5 คณะ ดังนี้

หนังตะลุงคณะเสี้ยมศิลป์ สุพรรณบุรี, หนังตะลุงคณะเจริญแสงศิลป์ สุพรรณบุรี, หนังตะลุงคณะน้องแก่งศิลป์ สุพรรณบุรี, หนังตะลุงคณะกนิศศิลป์ สุพรรณบุรี, หนังตะลุงคณะเพชรดาวน้อย สุพรรณบุรี เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างต้องเป็นผู้ให้ข้อมูลที่มีความสำคัญในงานวิจัย จึงเลือกจากคุณสมบัติที่ว่าเป็นคณะหนังตะลุงที่อยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรี ผู้ก่อตั้งคณะหรือเจ้าของคณะหนังตะลุงต้องเป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรีโดยกำเนิด และมีถิ่นฐานอาศัยอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี และมีความชำนาญในการแสดงหนังตะลุง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ

1. โครงสร้างคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการใช้การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการถามคำถาม (The Technique of Asking) ในลักษณะการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structure Interview) ซึ่งมีการตั้งคำถามที่ชัดเจน เป็นคำถามปลายเปิด และมีลำดับขั้นตอนที่วางไว้ตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2. วิธีสังเกตการณ์แบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participation Observation) ทั้งนี้เพื่อสังเกตถึงกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับความมุ่งหมายที่กำหนดไว้

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดและทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่จนเกิดเป็นโครงสร้างหัวข้อคำถามการวิจัย ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ คือ

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์ โดยบูรณาการจากแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือ หลังจากสร้างแนวคำถามในขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำแนวคำถามดังกล่าวมาตรวจสอบ เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ คือ

1. นำแนวคำถามในการสัมภาษณ์ไปปรึกษาอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบถึงคุณภาพของเครื่องมือ และรับฟังข้อเสนอแนะหรือข้อเสนอแนะในการปรับแก้พัฒนาแนวคำถาม
2. นำข้อเสนอแนะจากการปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมาปรับแก้แนวคำถามให้สมบูรณ์เพื่อใช้จริงในการสัมภาษณ์สำหรับการศึกษาวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการจำแนกข้อมูลที่ได้มาเป็นประเด็นต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ วิเคราะห์โดยนำแนวคิดทฤษฎีทฤษฎีโครงสร้าง – หน้าที่มาจัดเรียงประเด็นจากความเหมือนหรือความต่างในแต่ละหัวข้อจนได้ข้อสรุปถึงปัจจัยการดำรงอยู่ ดังนี้

1. การบริหารจัดการคณะหนังตะลุง (การวางแผนของคณะหนังตะลุง การฝึกซ้อมและการดูแลสมาชิกในคณะ)
2. โอกาสที่ใช้ในการแสดง
3. การสืบสานวัฒนธรรมหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี
4. การปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

ผลการวิจัย (Research Result)

การดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีของแต่ละคณะที่คงอยู่ได้นั้น ล้วนมาจากปัจจัยที่คล้ายคลึงกัน ไม่ว่าจะเป็นการแสดงหนังตะลุงที่ได้รับอิทธิพลมาจากวัฒนธรรมของภาคใต้ ที่เป็นศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่น มีการดำเนินเรื่องและเล่าเรื่องด้วยการขับร้องที่เป็นสำเนียงภาษาท้องถิ่น ทำให้เกิดความชื่นชอบและหลงใหลในศิลปะการแสดงนี้ จึงได้มีการกำเนิดหนังตะลุงขึ้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยความที่สมัยก่อนจังหวัดสุพรรณบุรีไม่ได้มีการแสดงหนังตะลุงให้ได้เห็นมากมายแบบปัจจุบัน การที่จะได้ชมการแสดงนั้นถือว่าหาชมได้ยาก เมื่อมีคณะหนังตะลุงหนึ่งคณะเกิดขึ้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี โดยคนจังหวัดสุพรรณบุรีแต่กำเนิดเป็นผู้ก่อตั้ง นับเป็นศิลปะการแสดงที่สร้างความน่าสนใจให้กับผู้คนในจังหวัดสุพรรณบุรีไม่น้อย เริ่มแรกการแสดงหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีก่อตั้งและเริ่มทำการแสดงที่อำเภออู่ทอง ผู้คนให้ความสนใจกับการแสดงหนังตะลุงมากขึ้นก็ได้มีการว่าจ้างงานให้ไปทำการแสดงตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในอำเภอ ต่างอำเภอ รวมไปถึงทำการแสดงต่างจังหวัดด้วย

หนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี ได้รับวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงมาจากภาคใต้ เกิดจากความชอบและรักในศิลปะการแสดงหนังตะลุง จึงมีการศึกษาเรียนรู้ถึงรูปแบบการแสดงองค์ประกอบของการแสดงหนังตะลุงที่เป็นการแสดงท้องถิ่นของภาคใต้ที่ใคร ๆ เห็นก็รู้ ด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของหนังตะลุงภาคใต้ สารานุกรมเสรี (2557) ได้อธิบายความหมายของ หนังตะลุง คือ ศิลปะการแสดงประจำท้องถิ่นอย่างหนึ่งของภาคใต้ เป็นการเล่าเรื่องราวที่ผูกร้อยเป็นนิยายดำเนินเรื่องด้วยบทร้อยกรองที่ขับร้องเป็นสำเนียงท้องถิ่น หรือที่เรียกกันว่าการ “ว่าบท” มีบทสนทนาแทรกเป็นระยะ และใช้การแสดงเงาบนจอผ้าเป็นสิ่งดึงดูดสายตาของผู้ชม ซึ่งการว่าบท การสนทนา และการแสดงเงาขึ้น นายหนังตะลุงเป็นคนแสดงเองทั้งหมด หนังตะลุงถือเป็นมหรสพที่นิยมและแพร่หลายอย่างยิ่งมาเป็นเวลานาน เนื้อหาที่ใช้ในการแสดงหนังตะลุงจะนำเรื่องราวมเกียรติมาแสดงเป็นหลัก นำบทละครในวรรณคดีไทย หรือการดัดแปลงเรื่องมาจากชาดก บางคณะมีการผูกเรื่องขึ้นเอง ส่วนมากจะเป็นประเภทจักร ๆ วงศ์ ๆ เช่น แก้วหน้าม้า หอยสังข์ พระสุธน และเต่าทอง เป็นต้น ส่วนดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุงภาคใต้นั้นมี ทับ กลอง โหม่ง ฉิ่ง ปี่ เป็นสำคัญ เพลงที่ใช้บรรเลง คือ เพลงโหมโรง ที่ใช้เพลงทับบรรเลง ตอนดำเนินเรื่องใช้เพลงทับ เพลงปี่ คือ เพลงที่ใช้ปี่เดินทำนองเพลงซึ่งโดยมากใช้เพลงไทยเดิม แต่ปัจจุบันได้มีการใช้เพลงไทยสากลและเพลงสากลเข้ามาบรรเลงร่วมด้วย ซึ่งที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะของหนังตะลุงภาคใต้ ในส่วนของหนังตะลุง

จังหวัดสุพรรณบุรีนั้น เริ่มมีการแสดงเกิดขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2507 โดยรูปแบบการแสดงมีการปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย ดังนี้

ปี พ.ศ. 2507-2516 การแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรีเนื้อเรื่องที่ใช้ทำการแสดงจะเป็นเรื่องที่มาจากวรรณคดี วรรณกรรม นิทานชาวบ้านได้แก่ รามเกียรติ์ ขุนช้างขุนแผน อิเหนา พระอภัยมณี แก้วหน้าม้า เงาะป่า ปลาบู่ทอง โสนน้อยเรือนงาม เรื่องแก้วเจ็ดสีมณีเจ็ดแสง เรื่องเจ็ดทโมน เรื่องหม้อดินกายสิทธิ์ เป็นต้น จะเป็นการนำเนื้อเรื่องหรือบทประพันธ์มาแสดงตามแบบต้นฉบับไม่มีการปรับเปลี่ยน วงดนตรีที่นำมาใช้ประกอบการแสดงเป็นวงดนตรีดั้งเดิมที่มีแค่เครื่องดนตรีไทย ได้แก่ กลองเล็ก ทับ ฉิ่ง โหม่ง กรับ และปี่ ปี พ.ศ. 2539 วงดนตรีที่นำมาใช้ประกอบการแสดงเป็นวงดนตรีไทยที่มีการนำเครื่องดนตรีพื้นบ้านเข้าผสมบรรเลงร่วมด้วย ได้แก่ กลองเล็ก ทับ ฉิ่ง โหม่ง กรับ ปี่ และแคน นอกจากแคนแล้วยังมีเครื่องดนตรีพื้นบ้านชนิดอื่นอีกที่นำมาบรรเลงร่วมด้วยนั่นคือ พิณ ซึ่งเป็นการแสดงแบบดั้งเดิม จะใช้วงดนตรีในการแสดงประกอบด้วยเครื่องดนตรีไทย คือ การเชิดและการพากย์จะเป็นแบบแผนของการแสดงหนังตะลุง เน้นรูปแบบต้นฉบับวัฒนธรรมดั้งเดิมของหนังตะลุงภาคใต้

ปี พ.ศ. 2517-2550 การแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรีเนื้อเรื่องหรือบทประพันธ์ที่ใช้ทำการแสดงยังคงเหมือนเดิมที่นำเรื่องจากวรรณคดี วรรณกรรม และนิทานชาวบ้านมาทำการแสดง แต่มีการปรับเปลี่ยนเนื้อเรื่องหรือบทประพันธ์ไม่ได้เป็นตามแบบต้นฉบับ มีการเพิ่มเติมเนื้อเรื่องให้สอดคล้องกับชีวิตประจำ นำข้อคิด คุณธรรม และสิ่งรอบตัวเข้ามาสอดแทรกเพื่อให้เกิดความบันเทิงมากขึ้น วงดนตรีที่นำมาใช้ประกอบการแสดงเป็นวงดนตรีไทยที่มีการนำเครื่องดนตรีสากลเข้าผสมบรรเลงร่วมด้วย ได้แก่ กลองเล็ก ทับ ฉิ่ง โหม่ง กรับ ปี่ กลองชุด คีย์บอร์ด แซ็กโซโฟน กีตาร์ และเบส ซึ่งเป็นการแสดงแบบประยุกต์ จะใช้วงดนตรีในการแสดงประกอบด้วยเครื่องดนตรีไทยผสมเครื่องดนตรีพื้นบ้านหรือเครื่องดนตรีสากล การแสดงจะเป็นลักษณะของการให้ความบันเทิงมากกว่าการแสดงแบบดั้งเดิม เนื้อเรื่องมีความกระชับเข้าใจง่าย มีการสอดแทรกการร้องเพลงพื้นบ้านหรือเพลงลูกทุ่งเข้าไประหว่างการแสดง

ปี พ.ศ. 2551-ปัจจุบัน เป็นช่วงที่ยุคสมัยมีการเปลี่ยนแปลง สื่อและเทคโนโลยีมีบทบาทกับผู้คนในสังคมมากขึ้น เนื้อเรื่องที่ใช้ทำการแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรีจึงมีการปรับเปลี่ยนตาม จากเดิมจะนำเรื่องจากวรรณคดี วรรณกรรม หรือนิทาน มาทำการแสดง ก็ได้มีการนำภาพยนตร์ หรือละครที่เป็นนิยามมาแสดงหนังตะลุง โดยยกเรื่องราวในบางฉากบางตอนที่มีความน่าสนใจ หรือกำลังเป็นที่นิยมอยู่ ณ ช่วงเวลานั้นๆ มาปรับเนื้อเรื่องและนำมาทำแสดง วงดนตรีที่นำมาใช้ประกอบการแสดงนอกจากจะเป็นวงดนตรีไทยที่มีการนำเครื่องดนตรีสากลเข้าผสมบรรเลงร่วมด้วยแล้วยังมีการนำวงตะวันตกเข้ามาบรรเลงประกอบการแสดงหนังตะลุงอีกด้วย ได้แก่ ทับ ฆ้องโหม่ง ฉิ่ง ปี่นอก ทรัมเป็ต บาริโตน ทรอมโบน เฟรนช์ฮอร์น คาร์เนต กลองใหญ่ กลองสแนร์ และกลองบองโก นอกจากนี้ยังมีการนำหนังตะลุงแสดงร่วมกับวงดนตรีลูกทุ่ง และมีการนำเครื่องดนตรีไทยบรรเลงร่วมกับการเปิดเครื่องเล่นเสียง ซึ่งเป็นการแสดงแบบประยุกต์ชุดใหญ่ (บรรเลงร่วมกับวงลูกทุ่ง) จะใช้วงดนตรีในการแสดงประกอบด้วยเครื่องดนตรีไทยผสมเครื่องดนตรีสากล การแสดงมี

การเพิ่มทางเครื่องเข้ามาประกอบการแสดง จะเป็นลักษณะคล้ายกับวงลูกทุ่งในการเปิดการแสดง หนึ่งตะลุง และระหว่างการแสดงหนึ่งตะลุง เน้นให้ความบันเทิงสอดแทรกสาระ คติคำสอน และการสะท้อนสังคมเข้าไปในการแสดง เนื้อเรื่องจะเป็นการล้อเลียนสังคม การเมือง ความเป็นอยู่ เหตุการณ์ปัจจุบัน ผูกเรื่องให้การแสดงมีความน่าสนใจ เป็นการรวมระหว่างวงลูกทุ่งกับการแสดง หนึ่งจะลงเข้าเดียวกันให้เป็นการแสดงหนึ่งเดียวกัน เพลงที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงก็ได้มีการนำ เพลงดังเพลงฮิตมาบรรเลงร่วมกัน และการผสมวงแตรวง การว่าจ้างงานที่เป็นวงดนตรีประกอบการแสดงหนึ่งตะลุงที่มีวงแตรวงผสมด้วยนั้น ลักษณะการจ้างงานส่วนใหญ่จะเป็นงานบวชจ้างการแสดง สองเวลา คือมีการบรรเลงแตรวงวันสุกดิบในช่วงของการแห่ภาคไปวัด และคืนสุกดิบที่มีการทำขวัญ นาคก็จะมีดนตรีบรรเลงประกอบสลับกับช่วงทำพิธี แต่บางงานจะเป็นการนำการแสดงหนึ่งตะลุงมา ทำการแสดงด้วย

บทเพลงประกอบการแสดง เพลงที่ใช้บรรเลงในการโหมโรง คือ เพลงทับ อาศัยทับเป็นตัว ยืนและเดินจังหวะ ดนตรีชนิดอื่น ๆ จะบรรเลงตามจังหวะทั้งหมด เพลงที่บรรเลง ได้แก่ เพลงจับ สัตว์ เพลงเดิน เพลงนางป่า เพลงถอยหลังเข้าคลอง โหมโรงด้วยปี่ เพลงที่ใช้บรรเลง ได้แก่ เพลง พัดชา เพลงเขมรปี่แก้ว เพลงนางครวญ และเพลงอื่น ๆ ตามความเหมาะสมของการแสดง ถ้าเป็นวง ที่มีเครื่องดนตรีสากลบรรเลงร่วมด้วย จะทำการแสดงต่อจากวงดนตรีไทย เพื่อเป็นการบูชาครู เช่นเดียวกัน จะบรรเลงเพลงเพียงทำนองไม่มีการร้อง เพลงที่ใช้ได้แก่ เพลงสวรรค์ชาวนา เพลง บ้านนอญอยู่ไหน เพลงหลงรักสาวเหนือ หลังกาแดง รักจางที่บางปะกง หนูนารอนาง ปู่ไข่ไก่ หลง ขวนน้องแต่งงาน เมื่อทำการแสดงเบิกโรงเสร็จ ต่อไปจะเป็นการออกกรูบออกเรื่อง บอกให้ผู้ชม ทราบว่าในการแสดงนี้จะแสดงเรื่องอะไร เพื่อให้ผู้ชมสนใจที่จะติดตามดู ในขณะที่ทำการแสดงก็จะมี ดนตรีบรรเลงรับส่งการพากย์การเชิดหนัง การบรรเลงดนตรีรับส่งขณะทำการแสดงจะเป็นเครื่อง ดนตรีไทย ทำเพลง ทำหน้าทับ ล้อรับกันซึ่งบทเพลงที่ใช้ก็แล้วแต่เรื่องที่ใช้แสดง ในช่วงของการ แสดงหนึ่งตะลุงจะมีการสลับการแสดงระหว่างการพากย์หนึ่งตะลุงกับการร้องเพลง ซึ่งจะเป็นลูกทุ่ง เพลงพื้นบ้าน เพลงฉ่อย เพลงอีแซว บางครั้งก็แทรกเพลงเหล่านี้เข้าไปในการแสดงด้วย ประกอบกับ การมีทางเครื่องเดินประกอบเพลงคล้ายกับวงลูกทุ่ง ส่วนเพลงที่ใช้ระหว่างพักการแสดงหรือแทรกใน การแสดง ได้แก่ เพลงสิบหกปีแห่งความหลัง เพลงมนตร์รักลูกทุ่ง เพลงข้าวไม่มีขาย เพลงฉันทนา ที่รัก อื้อหือหล่อจัง เพลงสามสิบยังแจ๋ว และเพลงอื่น ๆ ตามความเหมาะสมของแต่ละคณะ

รูปแบบการแสดงหนึ่งตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี ในส่วนของการองค์ประกอบในการแสดง หนึ่งตะลุงไม่แตกต่างกับหนึ่งตะลุงภาคใต้ เนื่องจากวัฒนธรรมที่ได้มานั้นก็มาจากหนึ่งตะลุงที่เป็น ศิลปะท้องถิ่นของภาคใต้ การดำเนินเรื่อง ดนตรีประกอบการแสดง บทเพลงที่ใช้บรรเลง ในช่วงที่รับ วัฒนธรรมมาและมีการทำแสดงที่จังหวัดสุพรรณบุรี ในการแสดงจะมีนายหนึ่งเป็นคนเชิดหนังตะลุง พร้อมกับพากย์เสียงตัวละครและขับร้องเพลงไปด้วย เรื่องราวที่นำมาทำการแสดงจะนำมาจาก วรรณคดี วรรณกรรม และนิทานพื้นบ้าน จะเป็นการแสดงที่เน้นคุณธรรมในการดำเนินชีวิต การ บรรเลงดนตรีจะมี 2 แบบ เป็นแบบที่ดนตรีบรรเลงอย่างเดียวกับดนตรีที่ประกอบการแสดงตามเนื้อ เรื่อง เมื่อเวลาผ่านไปหนึ่งตะลุงสุพรรณบุรีเริ่มมีมากขึ้นหลายคณะ ทำให้ผู้ว่าจ้างงานไปแสดงมี

ตัวเลือกเพิ่มขึ้น หนึ่งตระกูลแต่ละคณะของจังหวัดสุพรรณบุรีจึงต้องสร้างเอกลักษณ์ให้กับตนเอง เพื่อให้เป็นที่จดจำของผู้คน การจัดงานจะได้มีอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการดัดแปลงเนื้อเรื่องที่ใช้ในการแสดงจากเดิมที่นำเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ ทำการแสดงสอดแทรกคุณธรรมสอนในการดำเนินชีวิต ก็ได้มีการนำนิยาย บทละครจากโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือการแต่งบทแต่งเรื่องที่ใช้ทำการแสดงขึ้นมาเอง เพิ่มการพากย์สอดแทรกข่าวสารบ้านเมือง เหตุการณ์ ณ ช่วงเวลานั้น เป็นการสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ของสังคม สอดแทรกมุขตลกเพื่อสร้างความบันเทิง ให้มีความสนุกสนาน ให้ผู้ชมเกิดความสนใจที่จะชมการแสดงตลอดจนจบ บางคณะมีนักร้องสำหรับร้องเพลงโดยเฉพาะ เพื่อลดการพากย์แบบกลอนลง สำเนียงภาษาที่ใช้พากย์ตัวละครหรือการร้องเพลงประกอบการแสดงเป็นสำเนียงสุพรรณบุรี ซึ่งภาษาของคนจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นจะมีเอกลักษณ์เป็นของตนเองนั่นคือความเหนือ ที่เหนือแบบไม่เหมือนจังหวัดอื่น ๆ ใกล้เคียงสุพรรณบุรี มีความเฉพาะตัวและเป็นเสน่ห์ของคนสุพรรณบุรี นอกจากในการพากย์จะใช้ภาษาที่เป็นภาษาท้องถิ่นของตัวเองแล้ว ยังมีการนำศิลปะการแสดงพื้นบ้านจังหวัดสุพรรณบุรีมาแสดงร่วมด้วยคือเพลงอีแซว เช่น เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเต็นกำ เพลงสงพาง เป็นต้น ซึ่งเพลงอีแซวเป็นเพลงประจำท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี นำมาร้องสอดแทรกระหว่างการแสดง สร้างความสนุกสนานและดึงดูดความสนใจได้เป็นอย่างมาก เนื่องจากการผสมผสานระหว่างการแสดงหนึ่งตระกูลของภาคใต้กับศิลปะท้องถิ่นของสุพรรณบุรี นอกจากนี้ก็ยังมีผู้นำเพลงลูกทุ่งมาร้องประกอบการแสดงหนึ่งตระกูลของจังหวัดสุพรรณด้วยเช่นกัน ซึ่งเพลงลูกทุ่งสุพรรณบุรียังคงมีเอกลักษณ์ของสำเนียงภาษาที่ใช้ร้องเป็นสำเนียงเหนือ นักร้องที่มีชื่อเสียงของวงการเพลงลูกทุ่งหลายท่านก็เป็นคนจังหวัดสุพรรณบุรี เพลงลูกที่คณะหนึ่งตระกูลนิยมนำมาร้องประกอบการแสดง เช่น เพลงสวรรค์ชาวนา เพลงบ้านน้องอยู่ไหน เพลงหลงรักสาวเหนือ เพลงหลังคาแดง เพลงรักจางที่บางปะกง เพลงหนุ่มนารอนาง เพลงปู่ไข่ไก่หลง เพลงชวนน้องแต่งงาน เพลงสืบทกปิแห่งความหลัง เป็นต้น ในส่วนของการบรรเลงดนตรีประกอบการแสดงหนึ่งตระกูลของจังหวัดสุพรรณบุรีนั้นมีการนำเครื่องดนตรีพื้นบ้านและเครื่องดนตรีสากลเข้ามาผสมกับเครื่องดนตรีไทย โดยจะมีการปรับเปลี่ยนการนำเครื่องดนตรีหรือวงดนตรีเข้ามาผสมตามยุคสมัยของสังคมที่เปลี่ยนไปหรือการนำศิลปะวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ามาทำการแสดงร่วมด้วย ไม่ว่าจะเป็นการแสดงหนึ่งตระกูลผสมกับวงดนตรีลูกทุ่ง การแสดงหนึ่งตระกูลผสมกับวงแตรวง หรือการแสดงหนึ่งตระกูลผสมกับสื่อเทคโนโลยี รวมไปถึงการที่มีวงเครื่องเข้ามาแสดงประกอบการบรรเลงดนตรีหนึ่งตระกูล

นอกจากการแสดงหนึ่งตระกูลจังหวัดสุพรรณบุรีจะเป็นที่นิยมจากรูปแบบการแสดงที่มีการสร้างสรรค์งานออกมาให้มีความน่าสนใจและเข้ากับยุคสมัยปัจจุบันแล้ว ยังมีปัจจัยอื่นอีกที่ทำให้หนึ่งตระกูลจังหวัดสุพรรณบุรียังคงอยู่ได้และเป็นที่นิยมมาอย่างต่อเนื่อง เป็นเพราะการบริหารจัดการการแสดงตามงานต่าง ๆ การปรับตัวต่อสถานการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง และการสืบสานวัฒนธรรมหนึ่งตระกูลจังหวัดสุพรรณบุรี ล้วนส่งผลต่อรูปแบบการแสดงหนึ่งตระกูลและยังทำให้ผู้คนสนใจในศิลปะการแสดงนี้อยู่ตลอด โดยการบริหารจัดการคณะหนึ่งตระกูลจังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแบบนายจ้างกับลูกจ้าง แต่จะดูแลกันเป็นเหมือนครอบครัว อาชีพหลักของทุกคณะคือการออกแสดงหนึ่ง

ตะลุง เพราะฉะนั้นการบริหารจัดการจะชัดเจน ทั้งในเรื่องเวลาของงานแสดงและเวลาในการซ้อมก่อนออกทำการแสดงทุกอย่างต้องมีการวางแผนและซ้อมรูปแบบของการแต่ละครั้งเพื่อที่จะคำนวณเวลาในการแสดงและดำเนินเรื่องของหนังตะลุงว่าจะให้เป็นแนวไหนทั้งในส่วนของเนื้อเรื่องและบทเพลง รูปแบบที่นำไปแสดงแบ่งเป็น ดังนี้

การแสดงแบบดั้งเดิม จะใช้วงดนตรีในการแสดงประกอบด้วยเครื่องดนตรีไทย คือการเชิดและการพากย์จะเป็นแบบแผนของการแสดงหนังตะลุง เน้นรูปแบบต้นฉบับวัฒนธรรมดั้งเดิม

การแสดงแบบประยุกต์ จะใช้วงดนตรีในการแสดงประกอบด้วยเครื่องดนตรีไทยผสมเครื่องดนตรีพื้นบ้านหรือเครื่องดนตรีสากล การแสดงจะเป็นลักษณะของการให้ความบันเทิงมากกว่าการแสดงแบบดั้งเดิม เนื้อเรื่องมีความกระชับเข้าใจง่าย มีการสอดแทรกการร้องเพลงพื้นบ้านหรือเพลงลูกทุ่งเข้าไประหว่างการแสดง

การแสดงแบบประยุกต์ชุดใหญ่ (บรรเลงร่วมกับวงลูกทุ่ง) จะใช้วงดนตรีในการแสดงประกอบด้วยเครื่องดนตรีไทยผสมเครื่องดนตรีสากล การแสดงมีการเพิ่มทางเครื่องเข้ามาประกอบการแสดง จะเป็นลักษณะคล้ายกับวงลูกทุ่งในการเปิดการแสดงหนังตะลุง และระหว่างการแสดงหนังตะลุง เน้นให้ความบันเทิงสอดแทรกสาระ คติคำสอน และการสะท้อนสังคมเข้าไปในการแสดง เนื้อเรื่องจะเป็นการล้อเลียนสังคม การเมือง ความเป็นอยู่ เหตุการณ์ปัจจุบัน ผูกเรื่องให้การแสดงมีความน่าสนใจ เป็นการรวมระหว่างวงลูกทุ่งกับการแสดงหนังตะลุงเข้าด้วยกันให้เป็นการแสดงหนึ่งเดียวกัน เพลงที่ใช้บรรเลงประกอบการแสดงก็ได้มีการนำเพลงดังเพลงฮิตมาบรรเลงร่วมด้วย

การแสดงวงดนตรีที่มีการผสมวงแทรกวง การว่าจ้างงานที่เป็นวงดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุงที่มีวงแทรกผสมด้วยนั้น ลักษณะการจ้างงานส่วนใหญ่จะเป็นงานบวชจ้างการแสดงสองเวลา คือมีการบรรเลงแทรกวงวันสุกดิบในช่วงของการแห่นาคไปวัด และคืนสุกดิบที่มีการทำขวัญนาค ก็จะมีดนตรีบรรเลงประกอบสลับกับช่วงทำพิธี แต่บางงานจะเป็นการนำการแสดงหนังตะลุงมาทำการแสดงด้วย และการแสดงที่วงดนตรีไทยบรรเลงร่วมกับการเปิดเครื่องเล่นเสียง เป็นการเปิดเพลงจากเครื่องเล่นเสียง สลับกับการบรรเลงเครื่องดนตรี

ทุกรูปแบบของการแสดงหนังตะลุงมีเวลาจำกัด ซึ่งทุกครั้งที่ทำการแสดงต้องมีการวางแผนให้เหมาะสมกับเวลาที่ทำการแสดง โดยแบ่งเป็นส่วนของการก่อนเริ่มแสดง คือการไหว้ครู ทำการเบิกโรง จากนั้นก็เป็นช่วงของการแสดง และจบการแสดง เนื้อหาที่ใช้ทำการแสดงและบทเพลงที่บรรเลงต้องมีความสอดคล้องกัน มีการเลือกเพลงและเรียงลำดับการบรรเลงก่อนหลัง และวางแผนคิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไว้เช่นกัน ในกรณีที่เจ้าภาพสั่งจบการแสดงก่อนเวลาที่ตกลงหรือใกล้หมดเวลาแล้วการแสดงยังไม่จบ จะมีการคำนวณการแสดงในส่วนนี้ด้วย ถ้าเป็นการแสดงที่ใช้วงดนตรีลูกทุ่งหรือมีการทางเครื่องกับนักร้องประกอบการแสดงต้องเผื่อเวลาในส่วนนี้ และปรับรูปแบบการแสดงให้เป็นเรื่องราวเดียวกัน ให้เป็นการแสดงเดียวกัน ในส่วนของการซ้อมการแสดงจะมีงานหรือไม่มีงานหัวหน้าคณะหนังตะลุงจะนัดซ้อมเป็นประจำอยู่แล้ว เพื่อความแม่นยำในการแสดงและความเป็นมืออาชีพ หากไม่มีการซ้อมก่อนการแสดง เวลาไปแสดงจริงอาจจะเกิดความผิดพลาดได้

ง่าย ด้วยดนตรีเป็นการแสดงสด ถ้าไม่มีการซักซ้อมกันมาก่อนแล้วเกิดผิดพลาดในการแสดงหรือผิดคิวของนักดนตรีจะแก้ปัญหาลำบาก และการแสดงในครั้งนั้นอาจจะส่งผลไม่ดีต่อภาพลักษณ์ของคณะได้ รวมทั้งการซ้อมเป็นประจำอย่างต่อเนื่องเป็นการฝึกฝีมือและพัฒนาฝีมือของผู้แสดง ได้ช่วยกันปรับปรุงแบบการแสดงให้ทันสมัย การเลือกบทเพลงที่ใช้ประกอบการแสดง เนื้อเรื่อง การร้อยเรียงลำดับการแสดงให้ตรงตามความต้องการของผู้ชม และทำให้คณะหนึ่งตระกูลยังคงอยู่ได้และมีงานแสดงอยู่อย่างต่อเนื่อง ซึ่งปัจจุบันการแสดงหนึ่งตระกูลอาจมียึดหยุ่นเรื่องการแสดงตามความเหมาะสม ลักษณะของเนื้อเรื่อง บทร้อง ที่ใช้ในการแสดงจะเป็นการผสมผสานบทเพลงหรือเนื้อเรื่อง บทร้องที่มีอยู่แล้วหรือเป็นกลอนสด และการนำเอาศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ามาผสม เช่น เพลงฉ่อย เพลงหมอลำ เป็นต้น โดยการแสดงหนึ่งตระกูลจะแสดงตามงานประเพณีเทศกาลต่าง ๆ งานมงคล งานอวมงคล งานแก้บน งานสังคม งานการกุศล งานเฉลิมฉลอง และงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรเผยแพร่วัฒนธรรมของหนึ่งตระกูลตามโรงเรียนทั้งในจังหวัดสุพรรณบุรีและต่างจังหวัด ซึ่งการที่เจ้าภาพหาหนึ่งตระกูลไปแสดงในต่าง ๆ ล้วนมีเหตุผลว่าเพราะอะไรถึงต้องเป็นการการแสดงตระกูล มีดังนี้

- งานอวมงคล ที่เจ้าภาพหาไปแสดงนั้นส่วนมากมาจากผู้เสียชีวิตขึ้นขอในการแสดงหนึ่งตระกูล ขอความบันเทิง ลูก ๆ หลาน ๆ จึงหาไปแสดงเพื่อเป็นการส่งท้ายให้กับผู้เสียชีวิต

- งานมงคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานแต่งงาน งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ งานบวช เป็นต้น เจ้าภาพจะนำการแสดงหนึ่งตระกูลไปแสดงเพื่อเสริมสิริมงคล ถวายเทพเจ้า และสิ่งศักดิ์ทั้งหลาย ณ สถานที่แห่งนั้น

- งานแก้บน เป็นงานที่ทำให้คณะหนึ่งตระกูลเจริญแสงศิลปออกทำการแสดง มีการว่าจ้างอยู่ตลอด เนื่องด้วยเจ้าภาพได้มีการไปบนบานขอสิ่งที่ตัวเองปรารถนาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ สถานที่ต่าง ๆ ที่ตนเองนับถือ ไม่ได้เป็นการขอเฉย ๆ แต่เป็นการยื่นสิ่งตอบแทนให้กับผลสำเร็จของคำขอนั้น เมื่อสำเร็จตั้งใจปรารถนาจึงมีการนำที่ได้บอกกล่าวไปนั้นมาถวายเป็นการแก้บนตามที่ได้เสนอไว้

- งานประจำปีของวัดต่าง ๆ บางงานก็ไปแสดงโดยไม่ได้รับค่าจ้าง เพราะบางวัดเป็นวัดที่เขานับถือ เมื่อมีงานประจำปีของวัดเขายินดีที่จะไปแสดงเพื่อเป็นการถวาย บางวัดที่ว่าจ้างงานกันเป็นประจำทุก ๆ ปี มาจากเจ้าภาพนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์วัดนั้น ขออะไรสมหวังตั้งใจ ทำมาค้าขายขึ้นตลอด ก็จะทำว่าจ้างคณะหนึ่งตระกูลไปทำการแสดงทุก ๆ ปี และทางคณะก็มีงานลักษณะนี้ตลอด บางงานจองข้ามเดือนข้ามปีก็มี จึงทำให้คณะหนึ่งตระกูลเจริญแสงศิลปมีงานการแสดงต่อเนื่องตลอด

- งานสังคมหรืองานการกุศล อาทิเช่น เมื่อมีงานของศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรี ได้ถูกว่าจ้างให้ไปทำการแสดง ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงว่าที่จังหวัดสุพรรณบุรีหนึ่งตระกูลก็ถือว่าเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่เป็ที่นิยมอีกหนึ่งวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรี และยังมีการเกี่ยวกับท้องถิ่นหรือศิลปวัฒนธรรมของจังหวัดสุพรรณบุรี คณะหนึ่งตระกูลเจริญแสงศิลปก็ได้มีโอกาสไปทำการแสดงเช่นกัน

- งานที่เกี่ยวกับการศึกษา ได้รับเชิญให้ไปทำการแสดงตามโรงเรียนต่าง ๆ เพื่อเป็นการถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมที่มีอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรีให้เยาวชนได้เห็นและได้เรียนรู้ ทางโรงเรียนอยากให้นักเรียนได้รู้จักและเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมของไทย

ต่อมาเมื่อมีการระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้การแสดงหนังตะลุงถูกยกเลิกงานจ้างทั้งหมด ตลอดช่วงที่มีการแพร่ระบาด เพราะรัฐบาลสั่งงดทำการแสดง สถานที่ที่ให้บริการในช่วงกลางคืนจึงต้องปิดการให้บริการชั่วคราว รวมถึงการแสดงทุกแบบที่ทำการแสดงในเวลากลางคืนก็ถูกงดแสดงด้วย หนังตะลุงก็เป็นหนึ่งในนั้นที่งดทำการแสดงทำให้ขาดรายได้ ปกติแล้วงานแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรีการรับงานจะมีการติดต่อจ้างงานกันล่วงหน้าเป็นเดือนเป็นปี ทำให้บริหารจัดการรายได้ที่ได้รับได้ เมื่องดทำการแสดงไม่สามารถแสดงได้ ทำให้เกิดผลกระทบที่เป็นปัญหาหลักคือการเงิน ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของคณะเอง สมาชิกในคณะ รวมถึงครอบครัวของผู้ที่ประกอบอาชีพนี้ เมื่องานแสดงไม่มีแต่รายจ่ายยังคงมีเหมือนเดิม ทำให้ต้องมีการปรับตัวมากพอสมควร ไม่ว่าจะเป็น การปรับรูปแบบการแสดงหนังตะลุงและการรับงานแสดง หรือหาอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้ทดแทน โดยจากที่หนังตะลุงจำการแสดงในเวลากลางคืน ก็รับแสดงกลางวันเพื่อไม่ให้เลยเวลาที่รัฐบาลกำหนด มีการปรับรูปแบบของเวทีท่าฉากขึ้นมาเพื่อที่ไม่ให้แสงเข้าจอที่ใช้ทำการแสดง การดำเนินเรื่องกระชับขึ้น ดนตรีประกอบการแสดงลดจำนวนเครื่องดนตรีลง เนื่องจากเวลาทำแสดงเจ้าภาพหาไปเพื่อถวายสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แก่บ่นในสิ่งขอและประสบความสำเร็จ จัดทำการแสดงแบบส่วนตัวไม่ให้คนภายนอกเข้าชมการแสดงเพราะอยู่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เวลาทำการแสดงลดลงราคาจ้างจึงถูกปรับลงด้วยเช่นกัน นอกปฏิบัติงานแสดงช่วงกลางวันแล้ว ก็ยังมีการทำการแสดงผ่านโซเชียล เป็นการข้อมดนตรีหรือข้อมการแสดงหนังตะลุงโดยไลฟ์สดผ่านทางเฟซบุ๊กบ้างไม่กี่ทางยูทูบ ซึ่งเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้คนสนใจในการแสดงหนังตะลุงของสุพรรณบุรีมากขึ้น เมื่อมีการจัดงานไหว้ครูหนังตะลุงประจำปีของแต่ละคณะเพื่อลดความแออัดและปฏิบัติตามมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ได้มีการไลฟ์สดเพื่อให้คนที่สนใจแต่กลัวการระบาดของโควิด-19 ได้เข้าร่วมพิธีการไหว้ครูด้วย และเมื่อสถานการณ์ดีขึ้น ณ ปี 2565 แสดงหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีได้เริ่มกลับมาจัดงานแสดงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ การว่าจ้างงานมีการติดต่อจองงานเข้ามาเรื่อย ๆ กลับมาแทบจะเป็นปกติแล้ว ทำให้เจ้าของคณะหนังตะลุงและสมาชิกในคณะหนังตะลุงของจังหวัดสุพรรณบุรีกลับมามีรายได้และดำรงชีวิตได้ปกติ ถึงอย่างไรก็ตามต่อให้เจอวิกฤตหรือสถานการณ์ใด ๆ ศิลปะการแสดงหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณก็ยังคงอยู่ มีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนที่เกิดขึ้นเพื่อไม่ให้ศิลปะการแสดงนี้หายไป

จากข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นนี้ยังไม่สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ของทัลคอตท์ พาร์สันส์ ในด้านการดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี หน้าที่พื้นฐานตามทฤษฎีนั้นว่าด้วยเรื่องของการปรับตัว การบรรลุเป้าหมาย การบูรณาการ การรักษาแบบแผน โดยสร้างกฎระเบียบขึ้นมาให้ทุกคนในสังคมปฏิบัติตาม กำหนดสิทธิหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ชุมชน สังคม ขึ้นมาเป็นระบบหนึ่ง ซึ่งทั้งหมดจะต้องปรับตัวเข้าหากันตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในทุก ๆ ด้าน เปรียบกับว่าระบบนี้ต้องคงอยู่ตลอดไป แต่ผลที่ได้จากงานวิจัยนั้นเป็นการปรับตัว การบูรณาการ

การรักษาแบบแผน เพื่อบรรลุเป้าหมายให้สามารถดำรงอยู่ได้ของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งในสังคม ไม่ใช่ทุกคนในสังคมต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อความอยู่รอด บางกลุ่มอาชีพไม่ต้องปรับตัวก็ยังคงดำเนินชีวิตอยู่ได้ สำหรับหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นกลุ่มอาชีพกลุ่มหนึ่งของสังคมที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ปรับเข้ากับสิ่งแวดล้อมและความต้องการของสังคม เนื่องจากการแสดงหนังตะลุงจะต้องอาศัยผู้ชมและผู้จ้างงานการแสดงถึงจะมีรายได้ ซึ่งหนังตะลุงสุพรรณบุรีมีการปรับตัวในเรื่องของรูปแบบการแสดง ที่มีการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการแสดง การดำเนินเรื่อง เนื้อหา เรื่องที่มีการนำเหตุการณ์ในปัจจุบันมาประยุกต์สอดแทรกเข้าไปกับการแสดง หรือการนำละครภาพยนตร์ นิยาย ที่เป็นกระแส ณ ช่วงเวลานั้น ๆ มาใช้ทำการแสดงหนังตะลุง รวมไปถึงดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงหนังตะลุงก็มีการปรับเปลี่ยนไปตามสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง จากเดิมเครื่องดนตรีที่ใช้จะมีเพียงเครื่องดนตรีไทยอย่างเดียว ต่อมาเมื่อยุคสมัยเริ่มมีความเจริญทางเทคโนโลยีและมีการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา ดนตรีประกอบการแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรีจึงมีการพัฒนานำเครื่องดนตรีสากลเข้ามาบรรเลงร่วมด้วย ทำให้มีความร่วมสมัยผู้คนทุกเพศทุกวัยสามารถเข้าถึงศิลปะการแสดงหนังตะลุงได้ง่าย อีกทั้งบทเพลงที่นำมาบรรเลงนอกจากจะเป็นเพลงไทยแล้ว ยังนำเพลงลูกทุ่งหรือเพลงสตริงที่เป็นนิยม เพลงดังที่เป็นที่รู้จักมาบรรเลงด้วย รวมทั้งการนำวงดนตรีลูกทุ่งที่มีนักร้องและหางเครื่องเข้ามาผสมกับการแสดง หรือการนำสื่ออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์กับการแสดงหนังตะลุง ถือเป็นการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ศิลปะการแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรียังคงอยู่และได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง เป็นการปรับตัวเพื่อให้เข้าถึงผู้ชมและให้ผู้คนในสังคมเกิดความสนใจและเกิดการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น เป็นการตอบสนองความต้องการของสังคม ถ้าไม่มีผู้ชมการแสดงหนังตะลุงก็จะไม่ได้รับความนิยมและไม่เกิดการบอกต่อจนเป็นที่แพร่หลายทั้งในจังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดใกล้เคียง การแสดงหนังตะลุงจึงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของหนังตะลุงเอาไว้ และมีการนำเพลงพื้นบ้านซึ่งเป็นศิลปะการแสดงของจังหวัดสุพรรณบุรีมาประยุกต์ในการแสดง สำเนียงภาษาที่สื่อสารผ่านการพากย์และการร้องเพลงดำเนินเรื่องการแสดงเป็นสำเนียงสุพรรณบุรีที่มีความเหนือถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของคนจังหวัดสุพรรณบุรี สำเนียงเหนือมีความหลากหลายต่างกันไปแต่ละจังหวัด ผู้คนในจังหวัดหรือท้องถิ่นนั้น ๆ จะสามารถแยกสำเนียงเหนือออกได้ว่าเป็นคนจังหวัดไหนหรือท้องถิ่นไหน สำเนียงภาษาของจังหวัดสุพรรณบุรีถือเป็นเสน่ห์มีความจริงใจที่อยู่ในวิถีชีวิตของคนสุพรรณบุรี ทำให้เพลงพื้นบ้านเป็นส่วนหนึ่งของจิตวิญญาณของคนสุพรรณบุรี การที่หนังตะลุงสุพรรณบุรีมีรูปแบบการแสดงที่ไม่ได้เหมือนกับหนังตะลุงภาคใต้เพียงแต่รับวัฒนธรรมมาเท่านั้นและได้พัฒนาประยุกต์ให้เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง มีการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของค่านิยม บรรทัดฐานทางสังคม วัฒนธรรมทางสังคม หรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งคณะหนังตะลุงแต่ละคณะของจังหวัดสุพรรณบุรีล้วนมีการพัฒนาคณะของตนเองในทุก ๆ ด้าน ให้ตอบสนองความต้องการต้องในสังคม มีการประยุกต์รูปแบบการแสดงและผสมผสานวัฒนธรรมของตนเอง วัฒนธรรมอื่นร่วมด้วย ซึ่งเป็นการเรียนรู้จากความเป็นอยู่และการเปลี่ยนแปลงไปของสังคม แต่ยังคงรักษาแบบแผนวัฒนธรรมการแสดงหนังตะลุงของภาคใต้ไว้

เพียงแต่มีการนำความเป็นตัวตนหรือเอกลักษณ์ของจังหวัดสุพรรณบุรีมาผสมผสานร่วมด้วย ทำให้เกิดการแสดงหนังตะลุงที่เป็นแบบฉบับของจังหวัดสุพรรณบุรี ถือเป็นศิลปะการแสดงหนึ่งของจังหวัดสุพรรณบุรีเลยทีเดียว เนื่องจากได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในการนำการแสดงหนังตะลุงไปทำการแสดง โดยเฉพาะงานแก้บนจะนิยมนำการแสดงหนังตะลุงไปแสดง เพราะมีกลุ่มคนในสุพรรณบุรีมีความเชื่อต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ว่าหากไปสักการะบูชาหรือขอพร บนบานศาลกล่าวก็ได้สมดังที่ขอ เมื่อสำเร็จผลแล้วก็จะมีการแก้บนนำสิ่งของนำการแสดงต่าง ๆ ไปถวาย การแสดงหนังตะลุงก็เป็นหนึ่งในการแสดงที่ผู้คนนิยมนำไปถวายต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ณ สถานที่ที่ตนนับถือ นอกจากนี้การแสดงหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรียังถูกนำไปเป็นสื่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดโคกสำโรง จังหวัดสุพรรณบุรี เนื่องจากการแสดงหนังตะลุงจัดเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นสุพรรณบุรี ทางโรงเรียนจึงจัดให้มีการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รู้จักและเรียนรู้ศิลปะท้องถิ่น การแสดงหนังตะลุงถือว่าเป็นศิลปะการแสดงของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีเอกลักษณ์เฉพาะเป็นของตัวเอง จนเป็นที่นิยมและเป็นที่รู้จัก ผู้คนให้ความสนใจในศิลปวัฒนธรรมนี้อย่างมาก ทำให้การแสดงหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีดำรงอยู่ได้มาจนปัจจุบัน แม้จะเจอกับวิกฤตใด ๆ ก็ตาม ยังสามารถปรับตัวและมีการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ มีการเรียนรู้ พัฒนา สร้างสรรค์งานแสดงให้เข้ากับวิถีการดำรงอยู่ของผู้คนในสังคม และสามารถทำให้การแสดงหนังตะลุงเป็นที่นิยมของผู้ชมในจังหวัดสุพรรณบุรีทุกยุคทุกสมัย

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการวิจัยผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาประมวลเพื่ออภิปรายให้เห็นถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีปัจจัยที่พบ ดังนี้

1. ความเป็นเอกลักษณ์ของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี มีการประยุกต์และปรับให้เข้ากับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง มีความทันสมัยมากขึ้น แต่ยังคงวัฒนธรรมท้องถิ่นสุพรรณบุรีไว้แม้ว่าหนังตะลุงนั้นมียุทธศาสตร์การแสดงมาจากทางภาคใต้ แต่มีการพัฒนาจนกลายเป็นศิลปะการแสดงท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยรูปแบบการแสดงจะสอดแทรกทั้งความบันเทิง คติคำสอน เนื้อเรื่องที่แสดงเป็นการสะท้อนสังคม การล้อเลียนสังคม การเมือง ความเป็นอยู่ เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น หรือละคร ซีรีส์ ภาพยนตร์ที่โด่งดัง นำมาทำการแสดง ทำให้การแสดงหนังตะลุงมีความน่าสนใจ และเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงก็ได้มีการผสมผสานระหว่างเพลงไทย เพลงลูกทุ่ง เพลงสากล เพลงฮิต ณ เวลานั้น รวมถึงการนำเพลงพื้นบ้านอย่างเพลงฉ่อย เพลงอีแซว ที่เป็นศิลปะท้องถิ่นของจังหวัดสุพรรณบุรีเข้ามาแสดงร่วมด้วย แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวตามยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาเพื่อการดำรงอยู่ และยังคงความเป็นเอกลักษณ์และตัวตนของหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีไว้

2. บริบทสังคม หนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีการพัฒนารูปแบบการแสดงหนังตะลุงมาอย่างต่อเนื่อง จากอิทธิพลกระแสสังคมในแต่ละยุคสมัยที่มีความแตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จากเดิมรูปแบบการแสดงหนังตะลุงมักจะใช้วงดนตรีในการประกอบการแสดงด้วย

เครื่องดนตรีไทย การเชิดและการพากย์เป็นแบบแผนดั้งเดิมของการแสดงหนังตะลุง เน้นรูปแบบต้นฉบับวัฒนธรรมดั้งเดิมของภาคใต้ ต่อมาเมื่อสังคมเริ่มมีการรับความเป็นสากลเข้ามามีบทบาทรูปแบบการแสดงหนังตะลุงจึงมีการประยุกต์นำเครื่องดนตรีสากลเข้ามาผสมกับวงดนตรีไทย มีการแสดงโชว์ต่าง ๆ สอดแทรกเข้ามาระหว่างการทำการแสดงหนังตะลุง ไม่ว่าจะเป็นการร้องเพลง การนำวงดนตรีลูกทุ่งหรือวงดนตรีแนวใหม่เข้ามาผสมกับการแสดงหนังตะลุง เป็นการประยุกต์ให้การแสดงหนังตะลุงมีความทันสมัย ผู้คนสามารถเข้าถึงศิลปะการแสดงหนังตะลุงได้ง่าย เข้าใจในการแสดงได้มากขึ้น ต่อมาเมื่อปี 2020 สังคมได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดจากเหตุการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 ที่ส่งผลกระทบต่อวงการแสดงหนังตะลุงเป็นอย่างมาก ทำให้ช่วงหนึ่งไม่มีการแสดง ต้องทำการแสดงในรูปแบบของออนไลน์ หรือปรับเปลี่ยนการแสดงให้ตรงตามมาตรการที่รัฐกำหนดเพื่อความอยู่รอด ไม่ให้ขาดรายได้ เมื่อสถานการณ์ดีขึ้นการแสดงหนังตะลุงสุพรรณบุรีก็กลับมาได้รับความนิยมดังเดิม

3. ปัจจัยที่มาจากความเชื่อ โดยความเชื่อถือเป็นแนวทางหนึ่งในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม ที่มีความศรัทธาและยอมรับในพลังที่เหนือธรรมชาติเป็นความเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งความเชื่อที่มีผลต่อหนังตะลุงจังหวัดสุพรรณบุรี ทำให้หนังตะลุงยังคงมีการแสดงอย่างต่อเนื่องคือการบนบานศาลกล่าว เป็นการร้องขอ หรืออ้อนวอนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ หากคำขอนั้นสำเร็จผู้ที่บนบานก็จะนำสิ่งของมาตอบแทนหรือทำตามสัญญาที่ให้ไว้ กล่าวคือ การบนบานถือเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจหรือเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถตอบสนองภาวะทางอารมณ์ ความรู้สึกเครียดได้ แม้ว่าสิ่งที่ขออาจจะไม่ได้สำเร็จตามที่มุ่งหวังเอาไว้ก็ตาม เป็นเพียงเพื่อความสบายใจ โดยกลุ่มคนที่ทำให้เกิดปัจจัยนี้จะเป็นกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวเป็นส่วนมาก เป็นกลุ่มอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจและการแข่งขันทำให้ต้องมีการรับมือและปรับเปลี่ยนรูปแบบการทำมาหากินเพื่อความอยู่รอด นอกจากนี้การหาที่พึ่งทางใจก็เป็นสิ่งสำคัญการบนบานขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ตนเคารพศรัทธา การเคารพบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของแต่ละคนจะแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่ที่ว่าจะศรัทธาว่าใดไหน ที่ไหน แต่ที่เหมือนกันและนิยมเป็นอย่างมากคือหากสำเร็จผลได้ดังใจที่ขอหรือที่บนไว้จะนำการแสดงหนังตะลุงไปถวายเป็นการแก้บน ทำให้การแสดงหนังตะลุงมีบทบาทและดำรงอยู่ได้มาอย่างต่อเนื่อง และความเชื่อนี้ของคนจังหวัดสุพรรณบุรีมีมาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันคาดว่าในอนาคตและต่อ ๆ ไปก็ยังคงมีอยู่เช่นกัน

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากคณะหนังตะลุงสุพรรณบุรีมีหลายคณะ และมีความหลากหลายในรูปแบบของการแสดง ควรเพิ่มเติมกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป ยังมีประเด็นในเรื่องของการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของการแสดงหนังตะลุงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละคณะในจังหวัดสุพรรณบุรีแบบเจาะลึก รายละเอียดทั้งในเรื่องของดนตรี บทเพลง เนื้อเรื่อง รูปแบบการแสดงที่มีความหลากหลาย จัดทำเป็นเอกสารเพื่อเป็นภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมจังหวัดสุพรรณบุรีให้ผู้คนรุ่นหลังต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- Hurlock, E. B. (1972). Child Development (5thed.). Kogakusha: McGraw Hill.
- กนกวรรณ พวงประยงค์, สานิตย์ หนูนิล. (2561). สังคมชนบทไทยสมัยใหม่กับปัจจัยกำหนดวิถีการดำเนินชีวิต. สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 44(2). สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2563, จาก <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/socku/article/view/181203>
- ศุภวัฒน์ ทองแก้ว. 2551. แนวดนตรีที่ปรากฏในบทสมห้องของหนังตะลุงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วิภูษณะ ศุภนคร. (2561). หอศิลป์เอกชนในกรุงเทพมหานคร:การจัดการและการดำรงอยู่ในบริบทของศิลปวัฒนธรรมไทยร่วมสมัย. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ด. (ศิลปวัฒนธรรม). กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย/มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรทัย พรหมเทพ. (2553). การเรียนรู้ของผู้แสดงหนังตะลุงเพื่อการดำรงอยู่ของหนังตะลุงในสังคมทันสมัย. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์.